

ROZHODNUTÍ

Kárný senát Nejvyššího správního soudu ve složení: JUDr. Lenka Matyášová, JUDr. Vladimír Veselý, Mgr. MUDr. Radan Kuča, JUDr. Jindřich Psutka, JUDr. Gabriela Vilímková a Mgr. Martina Douchová, projednal v ústním jednání dne 19. 9. 2011 kárnou žalobu podanou **předsedou Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou** ze dne 26. 11. 2010 proti **JUDr. O. S.**, a rozhodl

t a k t o :

- I.** Podle § 116 odst. 2 písm. a) zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti kárně obviněný

**soudní exekutor
JUDr. O. S.
Exekutorský úřad Hradec Králové,
se sídlem Průmyslová 1200/4a, Hradec Králové**

je v i n e n

tím, že jako soudní exekutor provedl dne 23. 10. 2008 dražbu a udělil příklep ohledně nemovitosti povinného M. K., bytem P., D. 144, konkr. bytové jednotky č. X v domě č. p. Y v obci P., k. ú. O., přestože byl již dne 22. 10. 2008 ze strany oprávněného informován o postoupení vymáhaných pohledávek a o změně v osobě oprávněného, a aniž by rozhodl o odvolání proti dražební vyhlášce podaném povinným dne 21. 10. 2008.

t e d y

svým jednáním závažně porušil své povinnosti stanovené právním předpisem,

čímž se dopustil

kárného provinění podle § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu.

- II.** Za to uložil kárný senát podle § 116 odst. 3 písm. c) exekučního řádu

pokutu ve výši 50 000 Kč.

Tato pokuta je splatná do 30ti dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Nejvyššího správního soudu č. 3762-46127621/0710, variabilní symbol: 15082010.

O d ů v o d n ě n í :

Kárnou žalobu ze dne 26. 11. 2010 podal dle ust. § 117 odst. 2 písm. d) zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (dále „exekuční řád“) předseda Okresního soudu v Rychnově nad Kněžnou JUDr. Jiří Fuks (dále „kárný žalobce“) dne 16. 12. 2010 k Nejvyššímu správnímu soudu, jakožto kárnému soudu ve smyslu ust. § 3 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů ve znění pozdějších předpisů. Kárná žaloba byla podána ve lhůtě v souladu s ust. § 117 odst. 3 exekučního řádu.

Kárný žalobce spáchání kárného provinění dokladuje spisovým materiálem Policie České republiky – Krajské ředitelství policie Královohradeckého kraje (č. j. ORHK-3547/TČ-2008-81), který mu byl předložen dne 9. 7. 2010, a který se týká prošetřování podezření z trestné činnosti soudního exekutora, a to na základě podnětu podaného advokátkou právního nástupce oprávněného, spol. BAU-IMPEX.

Dle kárného žalobce ze všech dokladů vyplývá, že soudní exekutor dne 23. 10. 2008 v okamžiku zahájení dražby musel vědět o zásadních okolnostech, pro které nebylo možno dražbu provést. Rozhodnutím o příklepu byl porušen zákon, což konstatoval KS v Hradci Králové v usnesení ze dne 18. 5. 2010, č. j. 24 Co 221/2010 - 277, kterým změnil rozhodnutí soudního exekutora ze dne 23. 10. 2008 o příklepu tak, že se příklep neuděluje. Z usnesení krajského soudu vyplývá závěr, že soudní exekutor při provádění dražby porušil zákon, neboť měl rozhodnout o procesním nástupnictví před tím, než provedl dražbu a udělil příklep. Soudní exekutor provedl dražbu a udělil příklep ohledně nemovitosti povinného M. K., bytem P., D. 144, konkr. bytové jednotky č. X v domě č. p. Y v obci P., k. ú. O., přestože byl ještě před datem jejího konání dne 22. 10. 2008 ze strany oprávněného informován o postoupení vymáhaných pohledávek a o změně v osobě oprávněného. Soudní exekutor svým jednáním závažně porušil právní předpisy, čímž se dopustil kárného provinění.

Kárně obviněný soudní exekutor v písemném vyjádření k návrhu kárného žalobce uvedl, že oprávněný soudnímu exekutorovi nedoručil listiny potřebné ke změně oprávněného. Podle § 36 exekučního řádu jsou účastníky řízení oprávněný a povinný. Ve prospěch jiného, než kdo je v rozhodnutí označen jako oprávněný, lze provést exekuci, jestliže je prokázáno, že na něj přešlo právo nebo bylo převedeno právo z exekučního titulu. Přechod povinnosti či převod práva lze prokázat jen listinou vydanou nebo ověřenou státním orgánem nebo notářem. Prokáže-li se, že po zahájení exekučního řízení nastala právní skutečnost, s níž právní předpisy spojují převod nebo přechod práva oprávněného, o němž v exekučním řízení jde, do řízení namísto dosavadního oprávněného nastoupí právní nástupce. Na exekutorský úřad byla podána listina adresována OS v Rychnově nad Kněžnou, na titulní straně bylo tužkou napsáno „*kopie exekutor JUDr. S.*“. Z této listiny nelze dle soudního exekutora dovodit povinnost činit úkony dle § 43 o. s. ř., ale je nutno postupovat dle § 41 odst. 2 o. s. ř., neboť pro platnost úkonu je

předepsána forma Obviněný soudní exekutor konstatuje, že dosud nebylo okresním soudem o návrhu, který obdržel v kopii, rozhodnuto, ani nebyly listiny postoupeny soudnímu exekutorovi k postupu dle § 107 o. s. ř. Změna oprávněného byla provedena na základě dodatečně doručených listin řádně ověřených tak, jak vyžaduje § 36 exekučního řádu. Obviněný soudní exekutor nesouhlasí z toho důvodu s odůvodněním KS v Hradci Králové, který zrušil usnesení o příklepu, když uvádí, že měla být nejdříve provedena změna účastníka a teprve potom se mohla uskutečnit dražba. Soudní exekutor trvá na tom, že žádný návrh na změnu neobdržel, když tento byl podán okresnímu soudu.

Při ústním jednání dne 19. 9. 2011 zástupce kárného žalobce odkázal na písemný návrh, uvedl, že obviněnému bylo pracovníci soudu avizováno ještě před konáním dražby podání, které bylo doručeno soudu, s tím, že souběžně jsou listiny doručovány i soudnímu exekutorovi, obviněný soudní exekutor zásadně odmítal součinnost, pracovníci okresního soudu, kteří se pokoušeli kontaktovat soudního exekutora právě s ohledem na krátkou lhůtu, která byla předtím, než měla ta dražba proběhnout, se setkali s naprostou nesoučinností soudního exekutora, který nebyl ochoten ani sdělit faxové spojení, aby mohly být soudem operativně exekutorovi listiny doručeny a naopak bylo sděleno, že dražba proběhne, ať se děje, co se děje.

Obviněný soudní exekutor před započítím obhajoby a priori namítl, že není přítomen kárný žalobce osobně, což je v rozporu se zákonem. Kárný senát tuto námítku odmítl, neboť kárná žaloba byla podána a řádně vlastnoručně podepsána předsedou Krajského soudu JUDr. Jiřím Fuksem. Zástupce kárného žalobce, místopředseda krajského soudu Mgr. O. R., doložil řádné pověření k zastupování při ústním jednání před kárným soudem. Kárný senát stran obdobné námítky obviněného soudního exekutora, který ji vznáší opakovaně, již uvedl, že není vyloučeno, aby kárný žalobce, jakožto každý účastník řízení, byl na základě zmocnění v řízení před soudem zastupován. Nechat se v řízení zastupovat zástupcem, kterého si účastník zvolí, je právem každého účastníka řízení (srovn. § 24 o. s. ř.).

Na svoji obhajobu kárně obviněný uvedl, že pokud došlo ke změně oprávněného s postoupením pohledávky, které předcházelo v pondělí a bylo to doručeno na okresní soud, tak bylo doručeno okresnímu soudu, nikoli soudnímu exekutorovi. Pouze soudu byly doručeny listiny v souladu se zákonem, tzn. že tam byla doručena řádně ověřená smlouva o postoupení pohledávky tak, jak to je v § 36 exekučního řádu a tak, jak vyplývá ze spisu, který má senát k dispozici. Exekutorskému úřadu byla předložena pouze neověřená kopie s tužkou na vědomí, takže toto podání nebylo ve smyslu zákona jakýmkoliv podáním. Navíc toto podání bylo adresováno Okresnímu soudu v Rychnově nad Kněžnou včetně návrhu na zastavení exekuce. Prostá listina není dle vyjádření obviněného podáním ve smyslu podání, jak stanoví občanský soudní řád, protože nebyla určena exekutorovi, ale byla určena Okresnímu soudu v Rychnově nad Kněžnou. Obviněný se domnívá, že je-li listina určena okresnímu soudu, její oznámení na vědomí nemá žádný právní dopad. Pokud exekuční řád v § 36 hovoří, že má být listina doložena ověřeným podpisem, že došlo skutečně k postoupení nebo přechodu práv na straně oprávněného na třetí osobu z původně určeného, tak to musí mít náležitosti a zákon nehovoří při tomto ustanovení, že má exekutor vyzývat k odstranění vad nebo doplnění.

Ze spisového materiálu, který byl předložen není sporu o stavu skutkovém; není tedy sporu o tom, že obviněný soudní exekutor provedl dne 23. 10. 2008 dražební jednání. Okolnosti, za nichž se skutek stal, jsou doloženy spisovým materiálem Policie ČR, který obsahuje jednak výpovědi jednotlivých osob, jakož i ostatní listinné důkazy, jakož i výpověďmi kárného žalobce i obviněného. Z předloženého spisového materiálu vyplývá, že předmětná exekuce byla nařízena Okresním soudem v Rychnově nad Kněžnou dne 30. 5. 2003, a to usnesením č. j. Nc 4207/2003 - 6, jejím provedením byl pověřen soudní exekutor JUDr. O. S. Usnesením ze

dne 5. 8. 2008 byla připuštěna změna oprávněného, kterým se stala společnost RUMPOLD s. r. o. Dne 17. 9. 2008 vydal soudní exekutor usnesení o nařízení dražebního jednání na den 23. 10. 2008 v 11.00 hod. Do tohoto usnesení podal povinný odvolání. Dne 21. 10. 2008 byla uzavřena smlouva o postoupení pohledávek, na základě které vymáhanou pohledávku získala od společnosti RUMPOLD s. r. o. společnost BAU-IMPEX s. r. o.; tato smlouva byla doručena do kanceláře soudního exekutora dne 22. 10. 2008 společně s návrhem na záměnu oprávněného a s návrhem na zastavení exekuce. Stejného dne byly tyto doklady doručeny i OS v Rychnově nad Kněžnou, přitom pracovnice soudu P. V. telefonicky informovala soudního exekutora dne 23. 10. 2008, ještě před konáním dražby, že originály podání byly soudu skutečně doručeny.

Byl proveden důkaz spisem sp. zn. 086 ExS 186/03.

Všechny listiny a výpovědi dokazují, že obviněný soudní exekutor měl relevantní podklady, z nichž bylo zřejmé, že jsou zde zásadní, nikoli bezvýznamné skutečnosti rozhodné pro další postup v řízení. Nelze přisvědčit obhajobě exekutora, tvrdí-li, že nebyl povinen činit žádné úkony na základě kopie „nějaké listiny“, která mu byla dána pouze na vědomí. Není zde pochyb o tom, že se obsahově jednalo o zcela totožné listiny, které byly v originále doručeny okresnímu soudu, který jejich přijetí potvrdil. Lze jistě připustit pochybení soudu, pokud tyto listiny nepostoupil úředním postupem soudnímu exekutorovi. Na druhou stranu nelze přehlédnout časovou tíseň a úkony, které okresní soud činil bezprostředně tak, aby pravost a legitimitu „nějaké listiny“, jak uvádí obviněný exekutor, potvrdil. Je zde tedy nepochybná skutečnost, že obviněný soudní exekutor věděl o tom, že jsou zde dány určité průkazné indicie, ať už ze strany právního nástupce oprávněného, tak ze strany okresního soudu, že nastaly určité skutečnosti, které brání tomu, aby dražba byla bez dalšího provedena. Za situace, kdy soudní exekutor měl ve své dispozici písemnou listinu doručenu právním nástupcem oprávněného osobně dne 22. 10. 2008, která bezprostředně poté byla pracovníci okresního soudu ztotožněna s originálem (byť se tak stalo telefonicky), nelze setrvat na účelové obhajobě obviněného, že neměl o čem rozhodovat, neboť listina byla určena okresnímu soudu, který o ní měl rozhodnout a nikoli jemu.

Podle ust. § 46 odst. 1 exekučního řádu soudní exekutor je povinen při provádění exekuce postupovat rychle a účelně; při tom dbá ochrany práv účastníků řízení i třetích osob dotčených jeho postupem. Tomuto požadavku obviněný soudní exekutor zcela zjevně nedostál, provedl-li dražbu a prodal majetek povinného, ačkoli věděl již v době, kdy učinil příklep, že oprávněný projevil vůli vůči povinnému výkon rozhodnutí neuplatnit a ačkoli si musel být vědom toho, že vydražiteli prodává nemovitost ne zcela „standardně“ v souladu se zákonem, nerozhodl-li o právním nástupnictví, ačkoli byl se skutečnostmi, které takový postup implikovaly, srozuměn. Nelze ani přehlédnout fakt, že obviněný soudní exekutor vrátil vydražitelem uhrazenou jistotu ve výši 200 000 Kč až téměř po 2 letech, na základě zrušujícího rozsudku Krajského soud v Hradci Králové ze dne 13. 5. 2010.

Podle ust. § 52 exekučního řádu je soudní exekutor oprávněn vykonat všechny úkony, které občanský soudní řád a další právní předpisy jinak svěřují při provedení výkonu rozhodnutí soudu.

Obviněnému soudnímu exekutorovi bylo prokazatelně doručeno podání v průběhu řízení o exekuci (jakkoli lze takové podání označit za „vadné“ bylo-li adresováno soudu a nikoli soudnímu exekutorovi), o němž příslušelo rozhodovat soudnímu exekutorovi, nikoli soudu (§ 52 odst. 1 a 2 exekučního řádu). Bylo tedy na místě vady podání odstranit a zabývat se jím, nikoli je zcela ignorovat. Soudní exekutor rovněž pochybil, provedl-li dražbu,

aniž by se jakkoli zabýval podaným odvoláním povinného; samotná skutečnost, že bylo podáno po lhůtě, neospravedlňuje exekutora k tomu, aby o něm nerozhodl vůbec.

Při úvaze o uložení kárného opatření přihlížel kárný senát ke všem okolnostem, které během řízení vyšly najevo. Především k výše popsaným skutečnostem, za kterých obviněný přistoupil k provedení dražby a s přihlédnutím k tomu, že tak učinil nikoli z nedbalosti, ale činil tak zcela úmyslně.

Poučení: Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné (§ 21 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů).

V Brně dne 19. září 2011

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně kárného senátu
pro řízení ve věcech exekutorů